

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 104.244 van 4 maart 2002
in de zaak A. 117.194/X-10.844.**

In zake :

1. de c.v.b.a. INTERCOMMUNALE VOOR VERWIJDERING EN VERWERKING VAN VASTE AFVALSTOFFEN (I.V.V.V.A.),
2. de n.v. VAN RYMENANT,
3. de n.v. HERBOSCH-KIERE,

die woonplaats kiezen bij
Advocaat L. VAN HOUT,
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
Sint-Michielskaai 7

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. KNAEPS,
kantoor houdende te 3500 HASSELT,
Willekensmolenstraat 72.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de c.v.b.a. INTERCOMMUNALE VOOR VERWIJDERING EN VERWERKING VAN VASTE AFVALSTOFFEN (I.V.V.V.A.), de n.v. VAN RYMENANT, en de n.v. HERBOSCH-KIERE op 22 februari 2002 hebben ingediend om, bij uiterst dringende noodzakelijkheid, de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 7 februari 2002 waarbij de stedenbouwkundige vergunning tot wijziging van de schouwhoogte (verhoging van 14 tot 25 meter) van de op 12 juli 2000 vergunde GFT-tunnelcomposteringsinstallatie gelegen te 3630 Maasmechelen, Kringloopstraat 1, wordt geweigerd;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 26 februari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 februari 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. VAN HOUT, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat B. VAESEN die, loco Advocaat B. KNAEPS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de eerste verzoekende partij op 27 september 2001 een stedenbouwkundige vergunning heeft aangevraagd voor het wijzigen van de schouwhoogte van de composteringsinstallatie op voornoemde plaats te Maasmechelen; dat het terrein volgens het Gewestplan Limburg-Maasland (koninklijk besluit van 1 september 1980) gelegen is in industriegebied; dat er geen andere plaatselijke stedenbouwkundige voorschriften van toepassing lijken te zijn;

Overwegende dat op 5 oktober 1998 aan de eerste verzoekende partij een bouwvergunning werd afgeleverd voor de betrokken composteringsinstallatie; dat op 4 oktober 1999 voor de uitbating ervan een milieuvergunning werd afgeleverd;

Overwegende dat op 12 juli 2000 aan de eerste verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning werd afgeleverd voor de bouw van een GFT-tunnelcomposteringsinstallatie op dezelfde plaats; dat -volgens het verzoekschrift- de door de eerste verzoekende partij ingediende en door de verwerende partij goedgekeurde plannen een schouwhoogte van 14 meter voorzien; dat de bestreden beslissing spreekt over een oorspronkelijke hoogte van 11 meter;

Overwegende dat op 17 mei 2001 door de eerste verzoekende partij een aanvraag werd ingediend tot wijziging van de schouwhoogte van de betrokken installatie, door een verhoging tot 25 meter;

Overwegende dat in het verzoekschrift wordt gesteld dat de voorgestelde wijziging was ingegeven door de vaststelling vanwege de tweede en de derde verzoekende partijen, aannemers aan wie de bouw van de installatie werd toegewezen, van een materiële misslag in de gegevens hernomen voor de oorspronkelijke berekening van de schouwhoogte; dat de aanvraag was ingegeven

door een "anticipatieve bijsturing om te kunnen (blijven) voldoen aan de gestelde milieuvoorwaarden";

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Maasmechelen over de wijzigingsaanvraag op 21 september 2001 volgend negatief advies heeft uitgebracht :

- "Niet akkoord met de voorgestelde wijziging van de schouwhoogte van de composteringsinstallatie gezien :
- = Deze verhoging storend is voor het landschap dat deel uitmaakt van het natuurpark 'Hoge Kempen'
 - = Deze schoorsteen op verschillende plaatsen zichtbaar is, namelijk de Mijnstraat dewelke als toegangspoort kan fungeren voor het park 'Hoge Kempen';
 - = De bestaande schoorsteen Walkro als baken kan dienen in het landschap, maar meerdere schoorstenen met verschillende hoogtes en doormeters het uitzicht geven van een industrielandchap, wat zeker niet de optie is voor dit gebied";

Overwegende dat de afdeling Natuur van AMINAL op 12 oktober 2001 eveneens een negatief advies heeft uitgebracht, omdat de aanvraag gesitueerd is in het industriegebied "op den Berg" dat momenteel kan beschouwd worden als een enclave in een groot aaneengesloten natuurgebied met een hoge ecologische en landschappelijke waarde op Vlaams niveau, en de aanvraag gesitueerd is in de nabijheid van beschermingsgebieden (habitats) zoals deze zijn afgebakend door de Vlaamse regering bij besluit van 4 mei 2001 in uitvoering van de richtlijn 92/43/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 mei 1992, zodat met de voorgestelde werken en handelingen er "significante negatieve effecten" te verwachten zijn in de vastgestelde beschermingszones;

Overwegende dat de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd is :

"Met de verhoging van de schouw van 11 meter tot een hoogte van 25 meter wordt deze sterk zichtbaar in het omliggend landschap, met deze aanvraag wordt de negatieve landschappelijke druk van het industriegebied op het omliggende waardevolle natuurgebied alsmat manifeste hetgeen vanuit stedenbouwkundig oogpunt niet aanvaardbaar is; het standpunt van het college van burgemeester en schepenen van Maasmechelen kan hier bijgetreden worden;

Ingevolge de algemene dienstorder LIN 2001/11 van 18 juli 2001 moet er bij de aflevering van een stedenbouwkundige vergunning rekening gehouden worden met de effecten van een aanvraag op de goedgekeurde habitatrichtlijnen en beschermingszones in het kader van de Europese richtlijn 92/43/EEG.

Uit het bijgevoegd advies van de afdeling Natuur van AMINAL blijkt dat er significante negatieve gevolgen te verwachten zijn op de vastgestelde habitats zodat er geen vergunning kan afgeleverd worden";

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de derde voorwaarde betreft, de verzoekende partijen in essentie stellen dat door de bestreden weigeringsbeslissing het voor de eerste verwerende partij onmogelijk zal zijn om het verplicht opgelegde evaluatierapport over de geurhinder te doen opstellen, omdat vanuit technisch oogpunt een beperkte hinder slechts kan worden gegarandeerd door een schouwhoogte van 25 meter; dat de eerste verzoekende partij verder stelt en tracht aan te tonen dat zij "binnen de kortste keren" met een niet-vergunde opslag aan GFT zal zitten; dat gewezen wordt op het hoge bedrag van de investeringskosten, die dreigen teloor te gaan wanneer de installatie niet in gebruik kan worden genomen; dat zij verder stelt dat door het onwerkbaar blijven van de installatie de milieuvergunning dreigt te vervallen; dat zij tenslotte stelt dat daardoor de werking zelf van de eerste verzoekende partij, en de openbare dienst waarmee zij is belast in gevaar komt; dat de tweede en derde verzoekende partijen, als aannemers, stellen dat de installatie, ingevolge de voorschriften van het bestek, waarin bepaald wordt dat aan alle milieu-eisen moet zijn voldaan, niet kan worden opgeleverd met alle gevolgen vandien op het vlak van de tienjarige aansprakelijkheid, de niet-vrijgave van de borg, de betaling van de opdracht, het eventueel teloorgaan van de installatie enz.;

Overwegende dat de verzoekende partijen, die verondersteld mogen worden terzake over de nodige deskundigheid te beschikken, het gebeurlijk nadeel, zoals zij dit omschrijven, enkel aan zichzelf te wijten hebben; dat inderdaad in het verzoekschrift wordt toegegeven dat de initiële schouwhoogte het gevolg was van een misrekening; dat de verzoekende partijen niet aanvoeren, en dus uiteraard ook niet aantonen, dat die beweerde vergissing het gevolg zou zijn geweest van omstandigheden die hen niet kunnen worden aangerekend,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 525 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, ieder voor een derde.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier maart 2002, door :

de H. E. BREWAEYS,
Mevr. A. TRUYENS,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

E. BREWAEYS.